

Cea de la biserici din secolul un sau doi
să nu mai sunt decuncașate și să nu
să se bojeze ceea ce se desvăluie

Gramatecă prezente s'a scrisu de in punctu devedere istoricu. Limb'a unui poporu fiendu si ea fapta istorica si pre in urmare adeveru istoricu, de aci numai incape la indoielu că si in gramateca sunt de a se face cercetari seriose cuscintiose, si gramatecă limbei are a se fundă pre basi istorice.

Nesulu istoricu intre limb'a romanesca si intre cea vechia latina in preuna cu dialectele romane mai noue, de multu e recunoscutu intre romani, si in Europa invetiata astazi nu se mai trage la indoielu de catu pre in nesciutori au malevoli, cari inca s'au impucinatu.

Mai pucina luare a mente trase asupr'asi starea limbei istorica pre cumu se afla de una parte in monumentele vechi rom., er' de alta in dialectele provinciali, de intre care mai principali sunt alu Daciei vechi si alu celei noue. Dialectulu Istriana, care nu ne a fostu destulu cunoscutu, inca se pare numai unu ramu alu dialectului de dein colo.

Pre aceste basi istorice, er' nu pre forme imaginarie, au pre vre unu singuru dialectu mai speciale, avu de cugetu autoriulu a fundă acesta gramateca de limb'a rom. De unde departandu de una parte totu elementulu ne indoitul ne-romana, de alt'a tota cojectur'a mai audaciosa intru defigerea formelor si propunerea esempleroru, de senesi s'a restrinsu numai la ce intru adeveru se afla seau sea aflatu candu-v-a in limb'a rom.